

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9699/2025
14.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Бољевић, председника већа, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез, Добриле Страјина и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., кога заступа Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених Гарантни фонд удружење осигураваача Србије из Београда и ББ из села ..., Општина ..., кога заступа Златан Куртовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1537/24 од 05.02.2025. године, на седници одржаној 14.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1537/24 од 05.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1537/24 од 05.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 2848/21 од 12.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплате тужиоцу по 160.000,00 динара на претрпљене физичке болове и страх и 1.000.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, све са законском затезном каматом од 12.02.2024. године до исплате. У преосталом делу је тужбени захтев одбијен и то: преко досуђеног а до траженог износа од 1.500.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности (став други изреке), за душевне болове због наружености од 200.000,00 динара са законском затезном каматом (став трећи изреке), као и за накнаду материјалне штете због немогућности рада у периоду од 15.02.2003. до 30.09.2007. године (став четврти изреке) у износима и са каматом како је наведено у том ставу изреке и због умањене радне способности од 01.10.2007. године (став пети изреке), у месечним износима закључно са децембром 2022. године са законском затезном каматом како је то наведено у том ставу изреке, а од 01.01.2023. године па убудуће у износу од 17.233,00 динара месечно са законском затезном каматом почев од првог дана у месецу по протеклу 30 дана од истека претходног месеца. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да солидарно накнаде тужиоцу трошкове парничног поступка од 467.737,05 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1537/24 од 05.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена означена

првостепена пресуда у делу става првог изреке за досуђене износе накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх од по 160.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности од 600.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 12.02.2024. године до пресуђења, као и у ставовима четвртог и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца за износ од још 400.000,00 динара са каматом преко досуђеног од 600.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности и тужени обавезани да солидарно накнаде тужиоцу трошкове парничног поступка од 652.675,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду жалбених трошкова.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - одлуке из става првог изреке у делу којим је потврђена одбијајућа одлука за ренту из става четвртог изреке првостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној (посебна ревизија) применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени ББ је поднео одговор на ревизију.

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева.

Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је накнада штете коју је тужилац, тада петнаестогодишњи дечак, по завршетку основне школе након које није наставио школовање, претрпео када је тужени ББ врата свог паркираног возила, осигураног код АД „Империјал осигурање“ (над којим је окончан стечајни поступак 18.09.2017. године), отворио у моменту када је је тужилац пролазио на бициклу, којом приликом је тужилац пао са бицикла и задобио тешку телесну повреду у виду прелома другог слабинског пршљена, као и лаку телесну повреду у виду нагњечења грудног коша, због чега је тужени ББ осуђен на новчану казну због тешког кривичног дела против безбедности јавног саобраћаја. Тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх, физичке болове и душевне болове због умањења животне активности од 15 % је делимично усвојен, док је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за душевне болове због наружености (која је слабог степена) и за накнаду материјалне штете у виду ренте, с обзиром да тужилац никада није био запослен, нити је обављао пољопривредне радове на имању својих родитеља које чини кућа на плацу од 9 ари, и да се издржава од новчане социјалне помоћи. Судови су образложили и да би губитак радне способности од 20 % могао да представља штету уколико тужилац због тога не би могао да остварује приходе који би иначе по редовном току остварио или могао да оствари радом, што

тужилац није доказао, због чега није било основа за примену члана 188. Закона о облигационим односима и за досуђивање тужиоцу накнаде у облику новчане ренте.

Наводи ревизије не указују на питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, због којих би било оправдано дозволити изузетну ревизију, већ су они везани за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа странака. Образложење побијане пресуде, у делу којим је одбијен тужбени захтев за досуђивање новчане ренте не одступа од одлука нижестепених судова и ревизијског суда у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји ни потреба за новим нити уједначеним тумачењем права. Ревидент се не позива ни на неуједначену судску праксу те је, с обзиром на све изложено, Врховни суд нашао да нема разлога који би оправдавали одлучивање о изјављеној ревизији као о изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан доношења тужбе. Тужба у овој парници поднета је 18.10.2007. године, а означена вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара (тужбени захтев је постављен на укупан износ од 922.059,00 динара).

Како означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена, те је одбачена другим ставом изреке овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Драгана Бољевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић